ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีม ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

Creative Leadership of Administrators in the Digital Era Affecting Teamwork in Schools Under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 2

ปิยะพร แสนเขื่อน[1] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัฒนา สุวรรณไตรย์[2] ดร.ฤทัยทรัพย์ ดอกคำ[3]
Piyaphon Saenkhuean[1] Asst. Prof. Dr. Watana Suwannatrai[2] Dr. Ruthaisap Dokkham[3]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์ อำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 346 คน ประจำปีการศึกษา 2568 จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 77 คน และครูผู้สอน จำนวน 269 คน จาก 77 โรงเรียน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกนและสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนก 0.624 – 0.886 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.979 แบบสอบถามเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.634 – 0.886 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.979 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.983 และแบบสัมภาษณ์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณทีละขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

2. การทำงานเป็นทีมในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจำแนกตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ยุคดิจิทัล การทำงานเป็นทีม

[1]หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

[1]Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

[2]อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

[2]Lecturer Master of Education Program and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

[3]ข้าราชการบำนาญ

[3]Pensioner

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: ปิยะพร แสนเขื่อน, piyapronsk2538@gmail.com

รับเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2569 แก้ไข 15 มีนาคม 2569 ตอบรับ 19 มีนาคม 2569

4. การทำงานเป็นทีมในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่าการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจำแนกตามลักษณะการเปิดสอน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล กับการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.909

6. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลโดยรวม จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 4 ด้าน สามารถพยากรณ์การทำงานเป็นทีมในโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ยืดหยุ่นและปรับตัว ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัลเพื่อการบริหารและสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา และด้านการสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมและการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยรวมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 83.20 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ±0.17649

7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน มีจำนวน 4 ด้าน จากทั้งหมด 5 ด้าน คือ 1) ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ยืดหยุ่นและปรับตัว 2) ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 3) ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัลเพื่อการบริหารและสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา และ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมและการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ABSTRACT

This research aimed to examine, compare, and determine the relationship, identify the predictive power, and establish guidelines for developing creative leadership among administrators in the digital era, which affected teamwork in schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 2. The research sample consisted of 346 participants, including 77 school administrators and 269 teachers from 77 schools for the 2025 academic year. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table and multistage random sampling. The research instruments included sets of 5–level rating scale questionnaires with the overall reliability of 0.983. The questionnaires measuring creative leadership of administrators in the digital era and teamwork in schools showed discriminative power values ranging from 0.624 to 0.886, from 0.634 to 0.886, respectively, with similar reliability values of 0.979. The interview form was also employed to explore guidelines for developing creative leadership of administrators in the digital era. Statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t – test, Pearson's product – moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis.

The research findings were revealed as follows:

1. The creative leadership of administrators in the digital era, as perceived by participants, was at the highest level both overall and in all aspects.

2. The teamwork in schools, as perceived by participants, was at the highest level both overall and in all aspects.

3. The comparison results indicated that the creative leadership of administrators in the digital era, classified by participants' positions, differed overall at the 0.01 level of significance. However, no significances were found when classified by types of school program provision.

4. The teamwork in schools classified by participants' positions differed significantly overall at the 0.01 level of significance. However, no significances were observed when classified by types of school program provision.

5. The relationship between creative leadership of administrators in the digital era and teamwork in schools showed a high positive correlation overall, at the 0.01 level of significance, with a correlation coefficient of 0.909.

6. The creative leadership of administrators in the digital era comprised five aspects overall, and found that four of these aspects significantly predicted teamwork in schools at the 0.01 level of significance, namely being a flexible and adaptive digital citizen, individualized consideration in the use of digital technology, creative thinking in applying digital information technology for administration and innovation development in schools, and fostering a culture of teamwork and learning in the digital era, with the predictive power of 83.20 percent, and a standard error of estimate of ±0.17649.

7. The guidelines for developing creative leadership of administrators in the digital era affecting teamwork in schools comprised four out of five dimensions: 1) being a flexible and adaptive digital citizen, 2) individualized consideration in the use of digital technology, 3) creative thinking in applying digital information technology for administration and innovation development in schools, and 4) fostering a culture of teamwork and learning in the digital era.

Keywords: Creative Leadership, Digital Era, Teamwork

ภูมิหลัง

ในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ประเทศไทยได้กำหนดแผนแม่บทเศรษฐกิจดิจิทัลและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีทักษะสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารและจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความรู้ด้านเทคโนโลยี วิสัยทัศน์ และความสามารถในการปรับตัว เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารและภาพลักษณ์ของสถานศึกษา รวมถึงเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้และนวัตกรรม ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จึงมีความสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เนื่องจากช่วยส่งเสริมการคิดริเริ่ม ความยืดหยุ่น การใช้เทคโนโลยีอย่างคุ้มค่า และการพัฒนานวัตกรรมการบริหารและการเรียนการสอน ตลอดจนสร้างแรงจูงใจ การยอมรับ และความร่วมมือของบุคลากร นำไปสู่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิผลและความสามารถในการแข่งขัน นอกจากนี้ การทำงานเป็นทีมเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์กรยุคใหม่ ซึ่งต้องอาศัยภาวะผู้นำที่สามารถสร้างบรรยากาศที่ดี ส่งเสริมการสื่อสารและความร่วมมือ เพื่อให้เกิดผลงานที่สร้างสรรค์และมีคุณภาพ สอดคล้องกับบริบทการดำเนินงานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ที่มุ่งพัฒนาการบริหารจัดการด้วยข้อมูล สารสนเทศ และเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเป็นระบบ

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 เพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับการส่งเสริมการทำงานเป็นทีมของครูและการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับใด

2. การทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับใด

3. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

4. การทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

5. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลกับการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

6. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล ด้านใดบ้างที่มีอำนาจพยากรณ์การทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล ที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

2. เพื่อศึกษาระดับการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอน

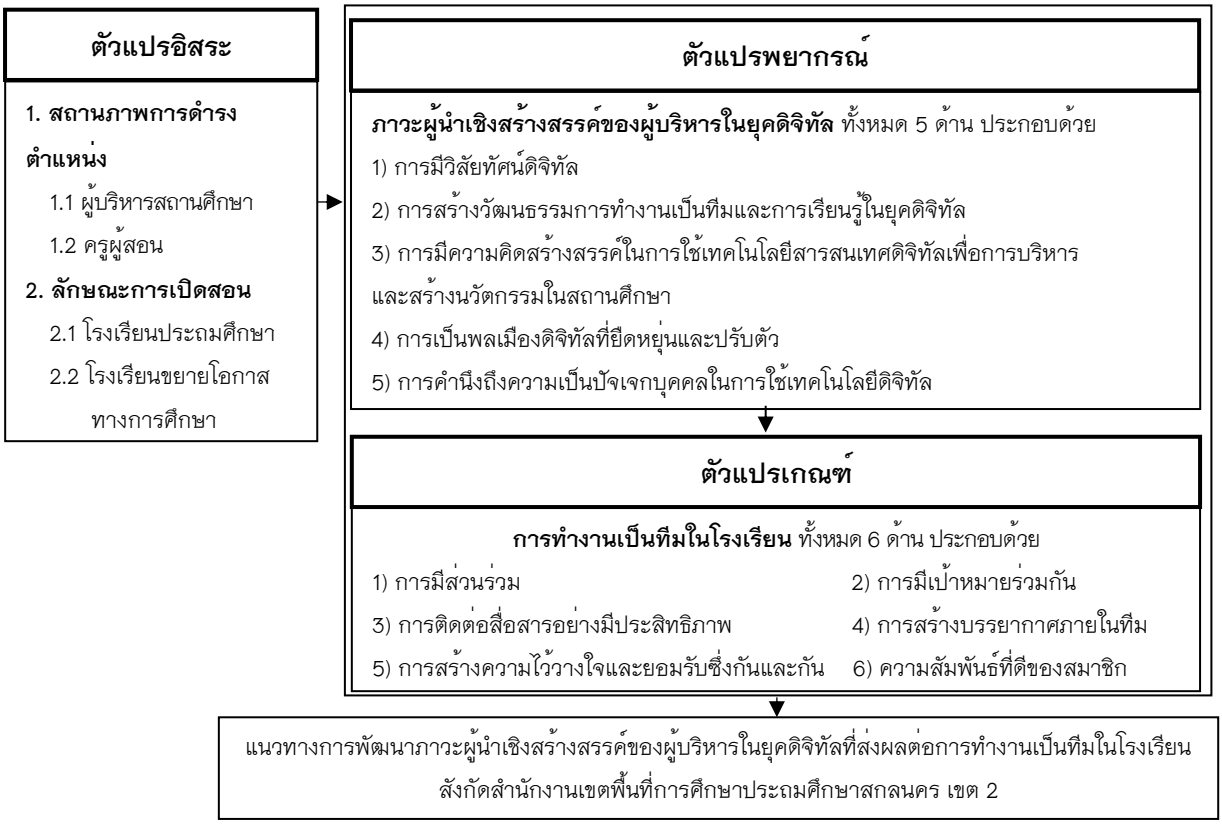
4. เพื่อเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล กับการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

7. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล ที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2,375 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 243 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,132 คน จากทั้งหมด 255 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 77 คน และครูผู้สอน จำนวน 269 คน จากทั้งหมด 77 โรงเรียน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Random Sampling) โดยโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เลือกผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครูผู้สอนจำนวน 5 คนส่วนโรงเรียนประถมศึกษา เลือกผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครูผู้สอนจำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากนั้นส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเองและแบบออนไลน์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่ การหาอำนาจจำแนก ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟ่าของ Cronbach's

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ดังนี้ การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 และการทดสอบสมมุติฐานข้อ 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบสมมุติฐานข้อ 3 และการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 4 ใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test ชนิด Independent Samples) ในการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอนที่ต่างกัน และการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอน การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 5 ใช้การหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลกับการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กันทางบวก การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 6 ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล อย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ การทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

สรุปผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. การทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจำแนกตามลักษณะการเปิดสอน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจำแนกตามลักษณะการเปิดสอน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน

5. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลกับการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันสูง (r_{XY} = 0.909**)

6. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล ที่สามารถพยากรณ์การทำงานเป็นทีมในโรงเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ยืดหยุ่นและปรับตัว ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัลเพื่อการบริหารและสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา และด้านการสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมและการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 83.20 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.17649

7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารในยุคดิจิทัล มีจำนวน 4 ด้าน คือ 7.1) ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ยืดหยุ่นและปรับตัว ดำเนินการโดยผู้บริหารต้องรู้และเท่าทันเทคโนโลยี ปรับตัวเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและใช้ดิจิทัลอย่างปลอดภัยเพื่อยกระดับการบริหารและการเรียนรู้ 7.2) ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ดำเนินการโดยผู้บริหารต้องคำนึงถึงความต่างรายบุคคล ส่งเสริมทักษะดิจิทัลตามระดับความสามารถและสนับสนุนการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น 7.3) ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัลเพื่อการบริหารและสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา ดำเนินการโดยผู้บริหารต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมดิจิทัล ใช้ AI เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพงานบริหารและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ 7.4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมและการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ดำเนินการโดยผู้บริหารต้องส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการเรียนรู้ร่วมกันผ่านเทคโนโลยี การ PLC และแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อพัฒนาองค์กร

อภิปรายผลการวิจัย

1. การอภิปรายเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ทันสมัย มีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้นวัตกรรมดิจิทัลบริหารงานให้คล่องตัว โปร่งใส และตอบโจทย์ผู้เรียน พร้อมสร้างแรงบันดาลใจให้ครูพัฒนานวัตกรรม ทำงานเป็นทีม และเรียนรู้ร่วมกันในรูปแบบ PLC ส่งผลให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของทรงวุฒิ มากมี (2565, หน้า 76) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรคของผู้บริหารสถานศึกษาที่สงผลตอการทำงานเป็นทีม ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ผลการวิจัย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การอภิปรายเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ

ผู้บริหารส่งเสริมการทำงานเป็นทีมโดยกำหนดบทบาทชัดเจน เปิดโอกาสสื่อสารและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกื้อกูลกัน และสร้างความไว้วางใจ ทำให้บุคลากรมีส่วนร่วม มีกำลังใจ และร่วมกันบรรลุเป้าหมายของงานสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นวนละออง สีดา (2566, หน้า 15) ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ผลวิจัย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอน แตกต่างกัน

3.1 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นมากกว่า ครูผู้สอน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีบทบาทกำหนดทิศทางและขับเคลื่อนนวัตกรรมดิจิทัล จึงต้องใช้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในการพัฒนางานและสร้างแรงจูงใจ ส่งผลให้มีประสบการณ์และความตระหนักด้านภาวะผู้นำมากกว่าครูผู้สอนที่มักทำหน้าที่เชิงปฏิบัติตามนโยบาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา แปโค (2567, หน้า 254) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา มีความแตกต่างกัน

3.2 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะการเปิดสอน โดยรวมไม่แตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัลเพื่อการบริหารและสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะบริบทการบริหารการศึกษาในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 มีการขับเคลื่อนนโยบาย การยกระดับคุณภาพการศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างครอบคลุม ทำให้ผู้บริหารทุกสถานศึกษา ไม่ว่าจะมีความแตกต่างด้านความซับซ้อนของการจัดการเรียนการสอนหรือการบริหารจัดการต่างก็ต้องเร่งพัฒนาและใช้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในการจัดการกับความท้าทายร่วมด้านเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงอย่างเท่าเทียมกัน แม้ลักษณะการเปิดสอนแตกต่างกันแต่ผู้บริหารสถานศึกษาก็อาจใช้ความคิดสร้างสรรค์อย่างเข้มข้นในการจัดการกับ ข้อจำกัดด้านทรัพยากรที่มีอยู่ ทำให้ผลการประเมินภาวะผู้นำในภาพรวมจากมุมมองของบุคลากรได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วีระศักดิ์ สุวรรณไตร (สัมภาษณ์, 13 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ผู้บริหารและครูทำงานร่วมกันใกล้ชิดขึ้น ทั้งในการบริหารและการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้มีความเข้าใจต่อบทบาทผู้นำที่สอดคล้องกันระหว่างโรงเรียน แม้มีลักษณะการเปิดสอนต่างกัน นอกจากนี้ ครูยุคดิจิทัลมีบทบาทสำคัญด้านการออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรม โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารต่อเนื่อง ทำให้ภาพรวมภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์มีความคล้ายคลึงกันในทุกบริบทโรงเรียน และสอดคล้องกับ ณัฐวุฒิ ทองอ่วมใหญ่ (สัมภาษณ์, 14 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความเข้าใจร่วมกันภายในองค์กร กล่าวคือ ทั้งสองฝ่ายมีมุมมองสอดคล้องกันต่อแนวทางการบริหารในยุคดิจิทัล ซึ่งมีความชัดเจนและเป็นทิศทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร นอกจากนี้ วัฒนธรรมองค์กรยังส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อย่างทั่วถึง ทำให้ผู้บริหารและครู

มีประสบการณ์ร่วมในการปรับตัวสู่การทำงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัล จึงรับรู้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอน แตกต่างกัน

4.1 การเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา มองว่าการทำงานเป็นทีมในโรงเรียนมีความสำคัญมากกว่าครูผู้สอน เนื่องจากมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย วางแผน และประสานงานระหว่างครู บุคลากร และชุมชน อีกทั้งต้องใช้การทำงานเป็นทีมเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งได้รับการพัฒนาในด้านภาวะผู้นำ การสร้างแรงจูงใจ และการบริหารทีม ทำให้มีทัศนคติและการรับรู้คุณค่าของการทำงานเป็นทีมสูงกว่า ครูผู้สอน สะท้อนความแตกต่างของบทบาทและประสบการณ์ในการบริหารจัดการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลชนก ศรีวรรณา (2561, หน้า 723) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่าทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

4.2 การเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะการเปิดสอน โดยรวมไม่แตกต่างกัน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 มีนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันภายใต้นโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่ฯ ส่งผลให้รูปแบบการทำงานเป็นทีมของบุคลากรในแต่ละโรงเรียนมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หรือโรงเรียนประถมศึกษา อีกทั้งครูและผู้บริหารต่างมีเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและผู้เรียน จึงทำให้การทำงานเป็นทีมมีมาตรฐานและความร่วมมือในระดับใกล้เคียงกันสอดคล้องกับแนวคิดของ ณัฐวุฒิ ทองอ่วมใหญ่ (สัมภาษณ์, 14 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมที่ไม่แตกต่างกันตามลักษณะการเปิดสอน แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีระบบความร่วมมือที่เข้มแข็ง บุคลากรต่างช่วงวัยทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งรุ่นพี่ที่มีประสบการณ์และรุ่นใหม่ที่มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสนับสนุนกันได้ดี อีกทั้งโครงสร้างของโรงเรียน รองผู้อำนวยการและคณะทำงานหลัก ยังมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนงาน ทำให้การทำงานเป็นทีมเป็นไปอย่างทั่วถึงและสอดคล้องในทุกโรงเรียน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สุรางค์รัตน์ ไชยชมภู (สัมภาษณ์, 14 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า การทำงานในปัจจุบันเน้นความร่วมมือระหว่างครูหลากหลายวัย ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง บรรยากาศการทำงานเป็นมิตรและเปิดรับความคิดเห็น นอกจากนี้ โครงสร้างทีมงาน กลุ่มสาระหรือคณะทำงานต่าง ๆ ยังช่วยให้การประสานงานเป็นระบบ จึงทำให้ประสบการณ์ด้านการทำงานเป็นทีมของครูมีความคล้ายคลึงกันในทุกโรงเรียน

5. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลและการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันสูง (r_{XY} = 0.909**) ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลมักมีแนวคิดที่เปิดกว้าง ยืดหยุ่น และพร้อมปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคมการศึกษา ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพภายในโรงเรียน ผู้บริหารที่มีความคิดสร้างสรรค์

จะสามารถสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นให้ครูและบุคลากรเกิดความร่วมมือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมกันพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา นอกจากนี้ ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ยังช่วยให้ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ประสานงาน และสร้างความสัมพันธ์ในทีมได้อย่างราบรื่นซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ นันทิวา ราชภักดี (2566, หน้า 99) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยรวม จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 4 ด้านที่สามารถพยากรณ์พยากรณ์การทำงานเป็นทีมในโรงเรียน โดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ยืดหยุ่นและปรับตัว ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัลเพื่อการบริหารและสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา และด้านการสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมและการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ที่จำเป็นต้องนำไปหาแนวทางการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลสามารถปรับใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารมีบทบาทในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดกว้าง ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสนับสนุนให้ครูร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนการสอนผ่านสื่อดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรมของผู้บริหารยังช่วยกระตุ้นให้เกิดแนวทางใหม่ ๆ ในการทำงานร่วมกัน ทำให้ทีมงานมีแรงจูงใจและความภูมิใจในผลงานของตน ขณะเดียวกันการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ยืดหยุ่นและปรับตัวได้ของผู้บริหาร ช่วยให้สามารถนำพาองค์กรให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการและสื่อสารกับทีมอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้เกิดบรรยากาศการทำงานที่เข้าใจ เห็นคุณค่าของกันและกัน ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการสร้างทีมงานที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นันทิวา ราชภักดี (2566, หน้า 99) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 มีทั้งหมด 5 ตัวแปร ดังนี้ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านความสามารถทางสติปัญญา ด้านความยืดหยุ่นและด้านทัศนคติและบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งตัวแปรชุดนี้ร่วมกันพยากรณ์การทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ได้ร้อยละ 74.6

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล นำมาวิเคราะห์ทั้งหมด จำนวน 5 ด้าน พบว่ามีจำนวน 4 ด้านที่สามารถพยากรณ์การทำงานเป็นทีมในโรงเรียน คือ ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ยืดหยุ่นและปรับตัว ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัลเพื่อการบริหารและสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา และด้านการสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมและการเรียนรู้ในยุค

ดิจิทัล ดังนั้น ควรมีการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล เพื่อเสริมศักยภาพในการบริหารจัดการและส่งเสริมการทำงานเป็นทีมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ควรสนับสนุนให้ผู้บริหารเข้ารับการอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการคิดเชิงนวัตกรรม การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ อันจะช่วยยกระดับคุณภาพการบริหารงานของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

1.2 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารควรผู้บริหารควรดำรงและพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลให้ต่อเนื่องยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มและสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา ผู้บริหารควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดกว้างต่อการเปลี่ยนแปลง สนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกันและใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.3 การทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารควรรักษาและส่งเสริมการทำงานเป็นทีมในโรงเรียนให้มีความเข้มแข็งและต่อเนื่อง โดยสร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมือ ความไว้วางใจและความเข้าใจซึ่งกันและกันภายในองค์กร ควรเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เพื่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกันในงานและเป้าหมายขององค์กร นอกจากนี้ ผู้บริหารควรพัฒนาทักษะการสื่อสาร การสร้างแรงจูงใจ และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีและประสิทธิภาพของทีมงาน อีกทั้งควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงานร่วมกันอย่างมีระบบ เพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีความคล่องตัว โปร่งใส และบรรลุผลตามเป้าหมายทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิผล

1.4 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลและการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในอยู่ในระดับสูง ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลโดยเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนการทำงานเป็นทีมอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้การบริหารจัดการโรงเรียนเกิดประสิทธิผลสูงสุดและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น

2.2 ควรศึกษาการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลและการทำงานเป็นทีมในโรงเรียนโดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

2.3 ควรวิจัยและพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน เพื่อนำไปปรับใช้ในการบริหารงานในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

กมลชนก ศรีวรรณา. (2561). *การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

นันทิวา ราชภักดี. (2566). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. ร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.

นวนละออง สีดา, พจนีย์ มั่งคั่ง และกัญภร เอี่ยมพญา. (2565). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 19*(86), 91 – 101.

ทรงวุฒิ มากมี. (2565). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

รัตนา แปโค. (2567). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 12*(48), 248 – 258.